

Lekcja 13

29 grudnia

Ostateczne przywrócenie jedności

Tekst biblijny: 2 P 3,13.

Cel lekcji:

Poznanie: Przypomnij sobie Boże obietnice odrodzenia świata i przywrócenia jedności i harmonii, jakie pierwotnie istniały w Jego stworzeniu.

Odczucie: Tęsknota za pełną realizacją jedności w Chrystusie.

Działanie: Życie nadzieją w gorliwym oczekiwaniu spełnienia Bożych obietnic.

Plan nauczania

I. Poznanie: Pewność odnowienia.

A. Dlaczego możemy być pewni, że Bóg spełni swoje obietnice powszechnej wiecznej harmonii we wszechświecie?

B. Jak opis nowego nieba i nowej ziemi świadczy o charakterze Boga i Jego ideale dla Jego stworzenia?

II. Odczucie: Tęsknota za jednością.

A. Jak opisałbyś różnicę między życiem na odnowionej ziemi a obecnym życiem?

B. Kiedy rozważasz swoje życie i więzi, co najbardziej wymaga odnowienia?

C. Co jest najbardziej atrakcyjne w opisie życia na nowej ziemi podanym przez proroków i apostoła Jana w *Apokalipsie*?

III. Działanie: Życie nadzieją.

A. W jaki sposób ufność pokładana w Bożej obietnicy odnowienia świata wpływa na twoje obecne życie?

B. Jak twoja nadzieja wyraża się w twoich więziach na co dzień?

Podsumowanie: Możemy mieć pewność w obietnicy nowego nieba i nowej ziemi wolnych od wszelkich śladów grzechu czy niezgody. Na odnowionej ziemi całe stworzenie doświadczać będzie pokoju i jedności od początku zamierzonych przez Boga.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Ap 21,1-5.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Zostaliśmy powołani do życia w nadziei oczekując na kulminację historii zbawienia. Wtedy nasza jedność w Chrystusie i jedność z całym stworzeniem zostanie w pełni zrealizowana.

Tylko dla nauczyciela: Rozpoczynając lekcję zwróć uwagę na pewność powtórnego przyjścia Jezusa i Bożą obietnicę nowego nieba i nowej ziemi, gdzie nie będzie nigdy więcej grzechu. Pomóż uczestnikom lekcji uświadomić sobie, że pewność prowadzi do nadziei, która powinna w wyraźny sposób wpływać na życie chrześcijanina.

Wstępna dyskusja: 22 października 1844 roku William Miller i tysiące innych chrześcijan czekali na powtórne przyjście Chrystusa. Oczekując na to wydarzenie śpiewali radosne pieśni i wyobrażali sobie, jak to będzie, gdy wreszcie znajdą się w obecności swego Pana.

Miller ustalił, że proroctwo o 2300 dniach z *Księgi Daniela* zakończy się tego dnia. Uznał, że spełnieniem tego proroctwa będzie powtórne przyjście Chrystusa. Pragnąc spełnienia nadziei wiecznego życia z Jezusem członkowie ruchu millerowskiego głosili wszystkim wokoło nowinę o rychłym powtórnym przyjściu Jezusa. Pewni, że Bóg dotrzymuje swoich obietnic, sprzedawali lub oddawali swoje majątki. Taka była ich pewność i nadzieja.

Podobne sceny powtarzały się w dziejach, kiedy inni ludzie studiujący *Biblię* wyznaczali daty powtórnego przyjścia Pana. Choć popełnili błąd, sądząc, że odkryli datę powtórnego przyjścia Jezusa, członkowie ruchu millerowskiego i inni, którzy wyznaczali datę tego wydarzenia wykazywali, że życie nadzieją na spełnienie Bożych obietnic wpływa na nasz sposób myślenia i postępowania tu i teraz.

Pytania do dyskusji: Jaki wpływ na członków ruchu millerowskiego wywarło oczekiwanie na powtórne przyjście Jezusa? Jak pewność powtórnego przyjścia Jezusa zmieniła ciebie? Czy ma znaczenie fakt, iż nie znasz daty spełnienia Bożej obietnicy powtórnego przyjścia Chrystusa? Jak możesz najlepiej żyć w nadziei na odrodzenie ziemi i więzi?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W tej części studium skupimy się na przyrodzie i zakresie odrodzenia obiecanego w *Piśmie Świętym*.

Komentarz biblijny

I. Odrodzone niebo i ziemia (przeczytaj Ap 21,1-6).

Stworzenie i odtworzenie są ze sobą nierozzerwalnie związane w narracji biblijnej. Choć często skupiamy uwagę na planie odkupienia, sprawozdanie stworzenia stanowi kontekst

umożliwiający zrozumienie tego planu. Sprawozdanie stworzenia ukazuje stworzenie człowieka z prochu ziemi i pełen miłości osobisty dotyk Stwórcy, który tchnął życie w martwą formę. Sprawozdanie stworzenia opisuje ideał, jaki Bóg zamyslił dla swojego stworzenia - świat nieskażony przez grzech, pełen pokoju i harmonii oraz niczym nie zakłóconą łączność z Bogiem.

Kiedy grzech zatarł doskonałość świata stworzonego przez Boga, został wdrożony plan przywrócenia Bożego ideału. Plan ten obejmuje objawienie Bożego ideału w inkarnacji Syna Bożego, który umarł, aby umożliwić pojednanie między Bogiem a ludźmi. Ale ta inkarnacja nie kończy historii zbawienia. Ostatnie dwa rozdziały *Apokalipsy Jana* wskazują, że Bóg odtworzy świat doprowadzając do spełnienia swój pierwotny ideał świata pokoju i harmonii.

Opis nowego nieba i nowej ziemi zawarty przez Jana w Ap 21 jest starannie przemyślany. Zawiera wyobrażenia zarówno z *Księgi Izajasza* (zwłaszcza Iz 60 i 65) jak i *Księgi Ezechiela* (zwłaszcza Ez 40—48), jak również tematy łączące go z obietnicami zawartymi w listach do siedmiu zborów z początku *Apokalipsy*. Nowe niebo i nowa ziemia zajmą miejsce poprzedniego nieba i ziemi, które „przeminęły” (Ap 21,1). Nigdy więcej świat nie zostanie skażony przez grzech.

Dowiadujemy się także, że na nowej ziemi nie będzie morza. To stwierdzenie może brzmieć dziwacznie dla powierzchownego czytelnika, ale istnieją dość mocne przesłanki, by rozumieć słowo „morze” metaforycznie w tym fragmencie. W hebrajskich wyobrażeniach morze jest symbolicznie połączone ze złem, uciskiem i trwogą (por. Ap 13,1). Kiedy Jan mówi, że na nowej ziemi nie będzie już morza, sugeruje, że nie będzie powodu bać się zła, bo wszelkie jego ślady zostaną na zawsze usunięte (zob. Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ*, Berrien Springs 2002, s. 575-576). Eliminacja zła została także podkreślona przez Jana w stwierdzeniu, że wszelkie łzy bólu i żalu zostaną otarte przez Boga, bo ich przyczyny zostaną usunięte wraz ze wszystkim, co kojarzyło się z dawnym sposobem życia. To wszystko, co szkodziło więziom, przeminie na zawsze.

W opisie nowej ziemi według Jana szczególne znaczenie ma oświadczenie, że Bóg zamieszka ze swoim ludem i będzie ich Bogiem. „Nasz wieczny dom będzie więc nacechowany społecznością w najwyższym znaczeniu tego słowa. Będzie to dom nie tylko dla stworzonych istot, ale także dla samego Trójjedynego Boga. Bóstwo, które od wieczności jest społecznością trzech Osób - Ojca, Syna i Ducha Świętego - zaszczyca tę nową społeczność swoją boską obecnością” (Stanley J. Grenz, *Created for Community*, Grand Rapids 1998, s. 292-293). Bóg przechadzał się po Edenie z Adamem i Ewą oraz objawiał swoją przysłoniętą obecność w starotestamentowej świątyni, ale w obu przypadkach te przejawy Jego obecności zostały wycofane. Kiedy wszystko, co dzieli ludzi od Boga, zostanie usunięte, ludzie znowu będą mogli twarzą w twarz widzieć Boga. Bóg zamieszka pośród swego ludu, a jedność z Bogiem przyniesie jedność ze wszystkimi odkupionymi w pełni odzwierciedlającymi podobieństwo do Boga.

Do rozważenia: Co jest nowego w nowym niebie, nowej ziemi i Nowym Jeruzalem? Jak te odrodzone rzeczywistości mają się do ich dawnych odpowiedników? Jan mówi o „źródle wody żywota” (Ap 21,6) i „rzece wody żywota” (Ap 22,1-2) na nowej ziemi. Jakie znaczenie ma ta woda?

II. Harmonia całego stworzenia (przeczytaj Iz 11,1-10).

Łatwo jest skupić uwagę wyłącznie na dobrodziejstwach nowej ziemi dla ludzi. Ale czyniąc to pomijałobyśmy szersze świadectwo *Pisma Świętego*. Nasze zjednoczenie z Bogiem jest tylko częścią spełnienia planu zbawienia. Izajasz wskazuje, że harmonia zostanie przywrócona w całym stworzeniu.

W Iz 11 czytamy, że sprawiedliwość i prawość Boga jest podstawą Jego królestwa. Te cechy wskazują na pokój i harmonię opisane w wersetach 6-10.

Opis życia na nowej ziemi według Izajasza ukazuje niebezpieczne drapieżniki spokojnie egzystujące obok potencjalnych ofiar i ludzi. Izajasz przedstawia czytelnikom obraz dziecka prowadzącego na paszę udomowione zwierzęta, co było powszechną praktyką na Bliskim Wschodzie i jest praktykowane nadal wśród grup nomadycznych. W tym fragmencie niebezpieczne niegdyś zwierzęta są przedstawione jako pasące się i przebywające wraz ze stadem w świetle dnia. Pokój i harmonia całego stworzenia zostały także podkreślone w obrazie małego dziecka bawiącego się ze zwierzętami, które obecnie stanowią zagrożenie nawet dla dorosłych.

Do rozważenia: Jak Iz 11,1-5 ma się do wersetów 6-10? Jak wiążą się ze sobą mądrość, sprawiedliwość, prawość i pokój? Jaka podstawa pokoju została wskazana w tych wersetach? Co oznacza w tym kontekście poznanie Pana?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Świadomość odrodzenia zamierzonego przez Boga w przyszłości nie powinna być traktowana jako błacha ciekawostka ani jako wymówka, by nie działać dla jedności wśród ludu Bożego już teraz. Pomóż uczestnikom lekcji skupić uwagę na tym, jakie znaczenie w ich życiu powinna mieć nadzieja na ostateczną odnowę i odrodzenie.

Pytania do zastosowania

1. Jak prawdziwość i wiarygodność Słowa Bożego wpływa na twoje życie?
2. Co to oznacza, że Bóg zamieszka wśród swego ludu i będzie miał z nim łączność twarzą w twarz? Choć obecnie nie widzimy Boga, On jest stale pośród nas. Jak możemy doświadczyć łączności z Nim już teraz?
3. Skoro wszystko ma zostać odnowione, jakie znaczenie ma to, jak obecnie traktujemy przyrodę i jej zasoby?
4. Porównaj obietnice dane siedmiu zborom w Ap 2—3 z opisem nowej ziemi w Ap 21-22. Jakie dostrzegasz podobieństwa? Jak świadczy to o wpływie, jaki nadzieja odrodzenia powinna wywierać na twoje życie tu i teraz?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Ap 21 i Iz 11 przedstawiają szeroki obraz harmonii i społeczności, jakich możemy oczekiwać i doświadczyć na nowej ziemi. Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć jego zakres i realność, aby mogli jeszcze bardziej zapragnąć tego, co ma się stać oraz dzielić się tym z innymi.

Zadania

1. Sporządź kolaż lub wyklejankę w zeszycie porównujące realia więzi w obecnym świecie z więziami zapowiedzianymi na nowej ziemi.
2. Opowiedz o nadziei na nowy początek komuś, kto jeszcze nie wie, że istnieje przyszłość wolne od obecnych problemów.